

નવિન ! ॥ શ્રીગણેશાય નમઃ ॥ નવિન !

॥ શ્રી ॥

નવિન અંબીકા વિજય.

તૈયાર ફરી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
શ્રી દેવીભક્ત

દવે ગંગાશંકર અંબારામ.

મુ. દેવીપુરા-તા. મગુના.

સંવત ૧૯૭૫—સને ૧૯૧૮.

આવૃત્તિ ૧ લી—પ્રત ૧૦૦૦.

અમદાવાદ.

શ્રી જ્ઞૈનવિદ્યાવિજય પ્રેસમાં

શા. ચુનીલાલ અમથાલાખએ છાપ્યું.

કિંમત રૂ.૦-૨-૦.

કિંમતના પૈસા પરમાર્થમાં વપરાશે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય વિનંતી. ૭૮૨

ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંપત્તિ દેવીપુરા મુકામે શ્રી અંબાજી જીર્ણોદ્ધાર ફંડમાં જે કાંઈ રકમ આપવામાં આવશે; તે જીર્ણોદ્ધાર ખાતે જમાં કરી પહોંચ આપવામાં આવશે. માટે મહેરબાની કરી શ્રી દેવીપુરામાં પોતાનાથી બનતો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ એવી આશા રાખી આપે છે. તા. ૮ માહે ઓગષ્ટ ૧૯૧૮.

દી. દેવીભક્ત,

ગંગાશંકર અંબારામ દવે.

મુ. દેવીપુરા-પોસ્ટ બલોલ.

—❦(૦)❦—

જાહેર ખબર.

સર્વે સખી સદ્ગૃહસ્થોને ખબર આપવામાં આવે છે કે, અમારા તરફથી ગુરૂવચન ગ્રંથાવલી નામનું પુસ્તક થોડા દિવસમાં બહાર પડવાનું છે. અને જેમાં સનાતન ધર્મ; સત્સંગ; ગુરૂમહિમા; સંતોનાં કર્તવ્ય; સંતોનાં લક્ષણ; ગુરૂદત્તાત્રી મહિમા; આત્મા વિષે; આશા કેવી છે ?; ખરૂં સુખ શેમાં છે; હકીકત દર્શાવી છે. માટે નિચેના સીરનામે લખી જલદી ગ્રાહક તરીકે નામ નોંધાવો. કિંમત રૂ. ૦-૪-૦.

સીરનામું.

સ્વામીજી માહાદેવપુરીજી રામપુરીજી

મુ. ખારા. પોસ્ટ બલોલ. તા. મહેસાણા [ઉત્તર-ગુજરાત.]

ગુજરાત વિદ્યાર્પઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૧-૧૧ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગજાન સંલિપિ વિગ્ન

વિગ્ન યર૪ નં ૪૪૭

શ્રી.

નવિન અંબીકાવિજય.

પદ ૧.

આજની ઘડી રણીઆમણી, અંબે માત પ્રગટયાની વધામણી હોજરે.

રૂડો રૂપેરી ઇંદુ ઉગ્યો આજ છે,

ધર્મ સ્થાપવા પ્રગટય જગમાન છે હોજરે.

આજ. ૧

શુભ વાર તીથિ ને નક્ષત્ર ઘડીરે,

અંબે માત પ્રગટ્યાં દયા કરી હો જરે.

આજ. ૨

આવો આજ આપણે મળો ઉમંગથીરે,

ગાવો ગુણ અંબેમાના આનંદથી હો જરે.

આજ. ૩

અંબે અંબે કહી નાયવાને લાગીએરે,

અંખેમાત જેવી ભક્તિ ભાવે માગીએ હો જીરે. આજ. ૪
 દાસ ગંગારામ હેત કરી ગાય છે રે,
 રામરામમાં ઉમંગ ઉમરાય છે હો જીરે. આજ. ૫

પદ ૨. ચાલો ડાકોરમાં—એ રાગ.

અંખે સદાય મંગળકારી, એનો મને ભરોસો ભારીરે. અંખે. ૧
 જેનું નામ લીધે સૌ દુખ જાયે, થાય સદા સુખકારીરે. અંખે. ૨
 જન્મ ધરી ચંડીકાને પુંજે, ઋષી મુની ને બ્રહ્મચારીરે. અંખે. ૩
 લાલ વર્ણ હિંગજોડ સ્વરૂપે, એરે છે છબી મુને પ્યારીરે. અંખે. ૪
 દાસ ગંગારામ કહે દેવી પ્રતાપે, ચરણકમળ બલીહારીરે. અંખે. ૫

પદ ૩—રાગ ધનાશ્રી.

અચળ રાખો વિશ્વાસ, અંખેપરે અચળ રાખો વિશ્વાસ;
 થાશે ન કદાપી નિરાશ, અંખેપરે અચળ રાખો વિશ્વાસ.
 અંખેના થઈને નિરખો અંખેને, આપો ન કોઈને ત્રાસ. અંખે. ૧
 વાવેલુ લણુશે પોતપોતાનું, શા માટે રહો છો ઉદાશ. અંખે. ૨
 માત તાત સ્ત્રી સગાં સહોદર, જશે ન કોઈની સંગાથ. અંખે. ૩
 હસ્તી ઘોડાને માલ ખજાના, દામ ન આવે કાંઈ સાથ. અંખે. ૪
 ગાડી વાડી તારે કામ ન આવે, અંખાના પ્રેમમાં મીઠાસ. અંખે. ૫
 શત્રુ છો પોતે મીત્રા છો પોતે, જીભે કડવાસ મીઠાસ. અંખે. ૬
 સેવા કરોને સાચા મનથી, અંતર રાખી ઉજ્જશ. અંખે. ૭
 દાસ ગંગારામ સતમારગ ચાલો, ને ઇચ્છા પુરે અંખે માત. અંખે. ૮

પદ ૪. મુખડાની માયા—એ રાગ.

સુખમાં અંખેને ભળેરે, ચેતોને પ્રાણી;
 પડો ના માયાના ફંદેરે, આ નેઈ જાણી. ટેક.
 માયા તમને મોહી લેશે, ધુતારી ધુતીને જાશે;
 પછીથી પસ્તાવો થાશેરે. ચેતો. ૧

માયા સારૂ મરે મથી, ક્રોધની એ થઈ નથી;

ને વિચારી હૈયામાંથીરે.

ચેતો. ૨

મીથ્યા સુખમાં જાયે દોડી, બ્રહ્મ તજી માયા નેડી;

જોયો હીરો ના રહી કોડીરે.

ચેતો. ૩

અમુલ્ય વસ્તુ તમને જડી, તમે ત્રવ કિંમત કરી;

ગદ્ય તે આવે ન કરીરે.

ચેતો. ૪

અંખે નામે ચાલે હંડી, કરી લે તું તારી મુડી;

શીખામણુ દેઉં રૂડીરે.

ચેતો. ૪

દાસ ગંગારામ નેયું જાગી, બ્રહ્મણા માયાની લાગી;

અંખે ચરણે પ્રીત લાગીરે.

ચેતો. ૬

પદ ૫—તમે નિરંધનના છો નાણું રામ—એ રાહ.

મુને થડી નથી વિસરતાં માત, અંખે ચંકટ હતો.

માતાજી તારા ત્રીસુજ વડે નાવ તારી,

ખેડાને પાર ઉતારી માત.

અંખે. ૧

માતાજી દૈત્ય મધુ કૈટભ યુદ્ધ કીધો,

વટકાળી મારી કીધો માત.

અંખે. ૨

માતાજી તારા ચંદ મુંડ બહુ બાદકારી,

અંખેયે નાંખ્યો મારી માત.

અંખે. ૩

માતાજી તારા વસનની વિનંતી લીધી,

લવેલી કંચનની કીધી માત.

અંખે. ૪

માતાજી તારા વસનની પુજન સ્વીકારી,

તેની કીર્તી બહુ વિસ્તારી માત.

અંખે. ૫

માતાજી તારા પુજન દ્રોપતીએ બહુ કીધાં,

તેનાં ચીર અનોપમ પૂર્યાં માત.

અંખે. ૬

માતાજી તારા મુકામે દેવી લવે જાગો,

દાસ ગંગારામને સુખ આપો માત.

અંખે. ૭

પદ ૬—રાગ દેશ.

- મારી લાજ તમારે હાથ ઓ માત નિલાવજેરે,
અંખે માણ દયા અદ્ભુત દરશાવજેરે, મારી. ૧
- સંકટથી સોસાઉ ભારી, લેજે અંખા તમે ઉગારી:
હાલ ગયો છું હારી માત ખચાવજેરે. મારી. ૨
- કર્મ કંડણ માઠા ગ્રહ ખેડા, હાથ પડ્યા છે હવણાં હેડા;
અંખે મા ક્યાં ખેડાં મુને ખતાવજેરે. મારી. ૩
- અંખે માને હેતે સંભાર, અંખે પદ લાગે છે પ્યાર;
ગંગારામની વિનંતી રૂદે ધરાવજેરે. મારી. ૪

પદ ૭—રાગ ઓધવજનો સંદેસો

- કેવળ છું તમ આધારે શ્રી અંખીકા,
નથી અવર કોઈ અવનીમાં આધારજે,
હું એકલને ખેલી તું માતં છે,
જેઘએ તો તું તાર ઉગાર કે મારજે. કેવળ. ૧
- જેમ તું રાખીશ તેમ હું તૈયાર છું,
જેઘએ તેમ ચલાવો મુજ નાવજે:
માણ ખોલેલું મીથ્યા કદી નહીં કરું,
સાચુ કહું છું સોગત ખાધને ચાળજે. કેવળ. ૨
- શર્ણીગતને માતાજી ના મુકશે,
મુકશે તો માતાજી જશે લાજ જો:
મારે તો અંખે મા કાંઈ પીડા નથી,
દાસ ગંગારામ કહે છે જોડી હાથ જો. કેવળ. ૩

પદ ૮—મન તું સીદ સોચના.

- મનખા જનમ શીદ ખુવે, આવોરે રૂડો મનખા જનમ શીદ ખુવે:
સંસારી જન કહે અમે છીએ સુખીયાં, ધન પુત્રને જુવે. આવો. ૧
- હેતે હુલાવે ને પ્રિતે પરણાવે, મુવાને ધ્રુશકે રવે. આવો. ૨

અંબેને વિસારે જીતી બાજી હારે, કુટેલી દોંણીમાં દુધ દુવે. આવો. ૩
કહે ગંગારામ એવા ઉધા અજ્ઞાની, દેખી પાખીને પડે કુવે. આવો. ૪

પદ ૯—રાગ ધનાશ્રી.

ભજરે વારંવાર અંબેને ભજરે વારંવાર,
શું ગાફલ રહ્યો શુંમાર અંબેને. ટેક.
પસુ પંખી થઇ અવતરીયાને, ખાવા ન મળતી ચાર;
તે દહાડા ક્યાં ભુલી ગયા ભાઇ, વનમાં થયાતા ઝાડ. અંબેને. ૧
મનુષાદેહી દેવતાને દુર્લભ, તમને આપી કીરતાર,
આ અવસરમાં અંબે ના ભજે તો, ધીક પડ્યો અવતાર. અંબેને. ૨
ગર્ભવાસમાં દુષ્પ પામ્યાતા, તેનો કરોને વિચાર;
શ્વાસોશ્વાસે અંબે ભજશું, એવો કર્યો તો કરાર. અંબેને. ૩
યમરાજાએ કરી જમાની, તમને કહાવ્યા બહાર;
કહેતા હતા પણ કાંઈ ના માન્યું, ખાસો જમનો માર. અંબેને. ૪
માત પિતા સુત બેની અંધવ, સાથે નહી આવે નાર;
જુડી માયા ને જુડી કાયા, જુડો જગત સંસાર. અંબેને. ૫
દાસ ગંગારામ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, અંબે ચરણ ચીત ધાર;
અંબે નામનુ સ્મરણ કરી લ્યો, સહુ શાસ્ત્રનો સાર. અંબેને. ૬
હાહરો.

અવણ કરે સુખ ઉપજે, મનન કરે મગ જાય;
ત્રીવીધ તાપ સર્વે ટળે, જપતાં અંબે માય.

પદ ૧૦—રાગ રઘુપતી રામ.

અંબેમાનુ નામ લેને તું પ્રાણીરે, અંબેમા પ્રગટ્યાં જુગ જાણીરે,
ગર્ભવાસે રક્ષા કાઢી તારીરે, લીધો જકરાશિથી ઉગારીરે;
તેને કેમ મેલ્યાં છે વિસારી, અંબે માનુ. ૧
તને દેહ દીધો અંબે માતેરે, ધન હોય તે વાપર લાથેરે;
પડ્યું રહેશે નાવે કાઢી સાથે, અંબે માનુ. ૨

વળુ સમજે કહે મારૂં મારૂં, ધન કાજ કરે તન તારૂં;
 તારે હાથે નથી ધન તારૂં, અંબેમાનુ. ૩
 મિથ્યા સુખમાં શું લપટાણોરે, લોકલાજે લીધો ગળે પાણોરે;
 જનશે મિથ્યા અવસર તણાણો, અંબેમાનુ. ૪
 કાયા માયા એ રીતે કાચીરે, તેના રંગે રહ્યો શું રાચીરે;
 ગંગારામ કહે વાત સાચી, અંબેમાનુ. ૫

પદ ૧૧—કળુજીવન ક્યારે અંબાશો.

ગામ દેવીપુરા મધે, જુના ગોડમાં વાસ;	
નળાવ છે ત્યાં શોભતુ, રૂડો શોભે અવાસ.	ગામ. ૧
ગામમાં સૌજન શોભીતા, રૂડો ગામનો અંપ;	
દિઘમના નહીં આળસુ, એવા હોંસીલા જન.	ગામ. ૨
પુન્યમાં તે બહુ દુરડા, એક કરતા વિચાર;	
ખરા ખોટાને આળખે, ધન્ય એ વસનાર.	ગામ. ૩
અંબાના કામમાં હોંસીલા, ક્યારે થાય મુકામ;	
એવા પુરૂષ તો કાઈ નહી, જાતે ઉઠાવે કામ.	ગામ. ૪
ધણા વિચારો ગોડવ્યા, કરવા માજીતું ધામ;	
ચિનંતી કરે દાસ તાહરો, ગંગારામ છે નામ.	ગામ. ૫

પદ ૧૨—રાગ હો લેરી અંબાયરે.

આરાસુરીમાં મુકામ છે, હો લેરી અંબાયરે;	
તમે વિચાર્યું મનમાંહરે, હો લેરી, અંબાયરે.	૧
ગામ દેવીના પરા મધે,	” ” ” ૨
તમે પ્રગટ્યાં છો હો ત્યાંયરે;	” ” ” ૩
સતચંડીથી હવન થાયરે,	” ” ” ૪
કરે ગામ ઉજાણી ત્યાંયરે.	” ” ” ૫
વાજંત્ર તો બહુ વાગતા,	” ” ” ૬
બહુ વાગે ડમરૂં ડાકરે;	” ” ” ૭

તે દિને ત્યાંથી રથ નિકળે,	હો લેરી અંખાયરે.	૮
બહુ આનંદ ઓઝળ થાયરે.	„ „ „	૯
જુના ગોડ માંહે મુકામ છે,	„ „ „	૧૦
આસો સુદી દસમ કહેવાયરે;	„ „ „	૧૧
કાંઈ સેવક ત્યાં નહી જતગીઓ,	„ „ „	૧૨
મેં વિચાર્યું છે મનમાંથીરે.	„ „ „	૧૩
માત પુરો અમારી આશરે,	„ „ „	૧૪
દાસ ગંગારામ લાગે પાયરે.	„ „ „	૧૫

પદ ૧૩. રાગ-કંજીજીવન ક્યારે આવશે.

યમપુરીમાં ચો દિસ ફરે, નાખી જમોયે પાસ;	
દુષ્ટએ કત્યો ઘણાં કર્યા, નાની મુર્ખને લાજ,	યમ. ૧
જુડી સાક્ષીઓ પુરતો, ડરે દીક્ષમાં નહી લેશ;	
એકદિન એવો આવશે, જઈશ ઉઘાડે કેશ.	યમ. ૨
પૈસો આગ્યો હાથમાં, વ્યાજ લેવા અપાર;	
લુટી લુટી કર્યું એકહુ, ભરી દીધો ભંડાર.	યમ. ૩
ગરીબનાં ગળાં રેંસીને, ઓઝાવી લાવ્યો માલ;	
જીવાની જોર બહુ વાપર્યું, રૂડો જમાવ્યો તાલ.	યમ. ૪
વિશ્વાસઘાત ઘણી કરે, ધન કરવાને કાજ;	
માણસ મારે તું જીવતાં, મુંઢ આવે નહી લાજ.	યમ. ૫
કોડપતી કહેવાઈ ગયો, તોએ ધનની આશ;	
પુન્ય દાન કાંઈ કર્યું નહી, કહે ગંગારામ દાસ.	યમ. ૬

અંખામાનો થાજ.

આરોગો અંખે માત, જીગતે જમાડ;	
અંખે મા સરજનહાર, તજેલો લાડ.	૧
પકવાનો પાંચે જાત, કીધાં મનગમતાં;	
છ પ્રકારનાં છે શાક, તીખાં તમતમતાં.	૨

કરી તુવેર આ દાળ, આંખા રસ જેવી;	
બની રૂડી મસાલેદાર, કઢી કરી કેવી.	૩
કેસરીઓ કીધો ભાત, બન્યો ફુલ જેવો;	
ઉંચી વાંસીની જાત, સ્વાદમાં કેવો.	૪
કરન્નેડી કહું છું માત, રૂડા આ મેવા;	
આરોગો અંબે માત, થાળ આ કેવા.	૫
કરો કરોરે જળનુ પાન, રહી જળ ઝારી;	
કર જોડી ગંગારામ, સુણો નર નારી.	૬

આરતી.

જય અંબે માતા મા જય અંબે માતા,	
ભગવતી તું ભવ ભર્તા, તું સુખની દાતા.	જય. ૧
ખેડાનુ મા નાવ બુડતાં તે તાર્યું મા,	
સમુદ્રના મા આરે, ત્રીશુળ વડે તાર્યું.	જય. ૨
મધુ ને કૈટભ માત તમથી યુદ્ધ કીધો મા,	
ક્ષણમાત્રમાં માત પરાજય કરી દીધો.	જય. ૩
કરુણા કર ઉપકારી, ધરમ ખીરદ ધારી; મા	
તેં ભવ પાર ઉતાર્યા, અગણીત નર નારી.	જય. ૪
તુજ મહીમા મોટો અતી, શુભ તારી શક્તિ; મા	
સુરનર મુનીવર ગાવે, ભક્તી તારી ભક્તિ.	જય. ૫
દેવીપરાની માલ્ય, જુના ગોડ પાસે; મા	
પડછો આપીને ત્યાં, પ્રગટ થયાં જાતે.	જય. ૬
અંબે માની આરતી, ભાવ ધરી ગાશે; મા	
દાસ ચરણ રજ સેવી, ગંગારામ ગાશે.	જય. ૭

અંબીકા કાવ્ય સમાપ્ત.

નિચેનાં કાવ્યો ચાલુ જમાનાને અનુસરતાં બોધક રસવાળાં,
તૈયાર કર્તા ચોધરી. બહેચર સવજી. એમણે અમારી માગણી
મુજબ તૈયાર કરી આપ્યાં છે, તે બદલ તેમનો આ સ્થળે અત્યંત
આભાર માનવામાં આવે છે.

‘ વટાળ્યા હોટલે હિંદુ. ’

ગજલ.-૧

અરે ચેતો તમે આર્યો, વટાળ્યા હોટલે હિંદુ;
સુધારાનાં ગયાં કાર્યો, વટાળ્યા હોટલે હિંદુ. ૧

ઉદાસી દીલથી ફરતા, સ્વદેશી કાર્ય નવ કરતાં;
સદાએ ચાહને વરતા, વટાળ્યા હોટલે હિંદુ. ૨

નહી ત્યાં નાત કે જાત, નિરંતર આ તણી વાત;
બની જાણે નવી નાત, વટાળ્યા હોટલે હિંદુ. ૩

સગો આ દેવનો ખીસ્કુટ, સદાએ મંગ છે અખુટ;
પડી તે પર હુંટાહુંટ, વટાળ્યા હોટલે હિંદુ. ૪

ચહા બ્રાહ્મણ અને કાળી, કરે મુખવાસ થઈ ટોળી;
પછી એ જાતને બોળી, વટાળ્યા હોટલે હિંદુ. ૫

ઉભા ત્યાં નોકરો રહે છે, પધારો સાહેબો કહે છે;
પછી પૈસા હરી લે છે, વટાળ્યા હોટલે હિંદુ. ૬

હઠાવ્યું હોટલે નાણું, ઉંચુ અપાય ત્યાં ખાણું;
સહુનું એક છે ભાણું, વટાળ્યા હોટલે હિંદુ. ૭

અરે ચેતો અરે ચેતો, પ્રિય આર્યો તમે ચેતો;
સ્વદેશી આ વચન કહેતો, “ વટાળ્યા હોટલે હિંદુ. ”

“ બગાડ્યો દેશ બીડીએ. ”

ગજલ. ૨

સ્વદેશીઓ તમે સુણો, બગાડ્યો દેશ બીડીએ;
ગયા વિદ્વાનના ગુણો, બગાડ્યો દેશ બીડીએ.

બીડી દેખાવમાં છોટી, તથાપી દુર્ગુણે મોટી;	
કરે અવગુણ એ કોટી, બગાડ્યો દેશ બીડીએ.	૨
પડે ચાંદી કલેજમાં, હકીમોનાં ચડે નામાં;	
સ્વદેશી સુખ નહી આમાં, બગાડ્યો દેશ બીડીએ.	૩
ટળે મુખની મનોહરતા, સુખુદ્ધી જમ્મ વધે જડતા;	
છતી આંખે કુવે પડતા, બગાડ્યો દેશ બીડીએ.	૪
સીગારેટો સદા ભાવે, ડગ્ગ નાણાં ભરી લાવે;	
વિના તે એમ ના આવે, બગાડ્યો દેશ બીડીએ.	૫
દુકાનોની વધી રોજી, યુવાનો તો બને મોજી;	
સીગારેટો કહે લ્યોજી, બગાડ્યો દેશ બીડીએ.	૬
બને ક્ષય રોગના ભોગી, બીડીનો ધુમ્ર આરોગી;	
વિચારી ના થશે રોગી, બગાડ્યો દેશ બીડીએ.	૭
અરે ચેતો બીડી ચારો, બીડીથી તો સદા હારો;	
કરો દીલ માંજી વિચારો, બગાડ્યો દેશ બીડીએ.	૮

“ કુસંપે કેર વરતાયો,”

ગજલ. ૩

જુઓ આ હિંદની માંહે, કુસંપે કેર વરતાવ્યો;	
દશા ખુરી થઇ એથી, કુસંપે કેર વરતાવ્યો.	૧
કુસંપે કૌરવો પડતી, દશામાં આવીઆ તે બંન;	
કળીનો કાળ ત્યાંથી છે, કુસંપે કેર વરતાવ્યો.	૨
ગયાછે પ્રેમના રસ્તા, ગરીબી આવીઆં દુખા;	
થયાં કપટી સહુ મનડાં, કુસંપે કેર વરતાવ્યો.	૩
પૃથુ જયચંદ્રના વૈરે, ગયાં રજપુતનાં રાજ્યો;	
ખરે એ હિંદ દુદૈવે, કુસંપે કેર વરતાવ્યો.	૪

કુસંપે થાય સહુ કુકુ, વિચારી જગતમાં જુઓ;	
સુસંપે તો થશે રૂકુ, કુસંપે કેર વરતાવ્યો.	૫
કુણ્ઠીથી કુસંપો છે, કુસંપે જીવ્મ આવો શો;	
બીખારી હિંદમાં ભટકે, કુસંપે કેર વરતાવ્યો.	૬
બનીને આર્ય હે શાણા, ધરોને દીલ સુસંપો;	
રહે એથી પ્રભુ પક્ષે, કુસંપે કેર વરતાવ્યો.	૭
અહો હે ભારતી દેવી, તનુને પર દયા કરજે;	
સુણ્ઠી સર્વને આપો, કુસંપે કેર વરતાવ્યો.	૮

મધુએ માપ ના રાખ્યું.

ગજલ. ૪

સુણો આર્યો વચન મારા, મધુએ માપ ના રાખ્યું;	
સદા સેવન કરનારા, મધુએ માપ ના રાખ્યું.	૧
મધુમાં છે અનાચારો, અરેરે આર્ય વિચારો;	
પડ્યો ખોટો જીવો ધારો, મધુએ માપ ના રાખ્યું.	૨
પીવાથી ચીતબ્રમ થાએ, કરેલાં પુન્ય પણ જાએ;	
દુઃખો ચોપાસ વિંટાએ, મધુએ માપ ના રાખ્યું.	૩
નહી કરવા ધરે ભોજન, રાખે છે મધુમાં મન;	
બગાડે હસ્તથી એ તંન, મધુએ માપ ના રાખ્યું.	૪
મધુ એ છે સુખો હર્તા, દરીદ્રોને દુખો કર્તા;	
કુણ્ઠીએ અરે મરતા, મધુએ માપ ના રાખ્યું.	૫
વળી લે ગ્લાસ વીરડીનો, રૂપેયો આપીને શીનો;	
પડી કુટેવ સહુ દિનો, મધુએ માપ ના રાખ્યું.	૬
મધુ પિનાર છે પાપી, કુણ્ઠી દીલમાં વ્યાપી;	
ખરે સુણ્ઠી તો શાપી, મધુએ માપ ના રાખ્યું.	૭

બનીને આર્ય હે શાણા, પીઓ ખાઓ ઉંચા ખાણુ;
મધુમાં ગુણ શું જાણ્યા, મધુએ માપ ના રાખ્યું.

“તમારો ગર્વ ખોટો છે.”

ગજલ. ૫

કરે છે ગર્વ લોકો ને, સદાએ કષ્ટ પામે છે;
અહંકારો નહીં છાને, તમારો ગર્વ ખોટો છે. ૧
ગણાએ નામ રાવણનું, હતો લંકા ગદે રાજ;
કીધા સહુ દેવને કેદી, સમુદ્રોએ મુકી માજ. ૨
ગુંથાવે હાર ઈંદ્રથી, બનાવે ઘોળી કપાનુ;
ભરે પાણી બીજા દેવો, ધરે નિત્યે દિપક ભાનુ. ૩
કરાવે સેવ દેવોથી, હતો ગર્વિષ્ઠ તે પોતે;
અહંકારી બન્યાથી તે, ગયો છે મર્તમાં ને તે. ૪
હતો એવો ને બલવંતો, પ્રભુએ ગર્વ ભાગ્યો છે;
લઈ અવતાર તે પોતે, તમારો ગર્વ ખોટો છે. ૫
કુવાથી ગર્વ શુ ? થાયે, તળાવો તેથી મોટાં છે;
હશે તેથી નદી મોટી, તમારો ગર્વ ખોટો છે. ૬
વધે અભીમાન ને વખતે, કરો ઉંચી તમે દ્રષ્ટી;
જશે એ ગર્વ તુંમારો, નિહાળો આ બંધી સૃષ્ટી. ૭
વિવેકી ગર્વ નવ ધારે, અમારાથી એ મોટો છે;
અહંકારો નહીં છાને, તમારો ગર્વ ખોટો છે. ૮

ગજલ. ૬

રૂઝ એ ગામ ખારામાં, જગ્યા છે જાણીતી જામી;
બીરાળે મહંત પદનીએ, મહાદેવપુરી એ સ્વામી. ૧

દયાળુ સ્વામીજી સારા, વળી એ જ્ઞાનમાં પુરા;	
લઘુ વય છે હજી તો પણ, સદા સત્કાર્ય કરનારા.	૨
સદાએ જ્ઞાનની વાતો, મુખેથી એજ ઉચરતા;	
વળી એ સંત સાધુનો, સમાગમ તો સદા કરતા.	૩
મહંતશ્રીના ગુરુ ભાઈ, જીવાપુરી ધણુ જીવો;	
સહુનો પ્રેમ આદરથી, સદા સન્માન એ કેવો.	૪
અહો એ પ્હાલજન પર તો, કપા દ્રષ્ટી રૂડી રાખે;	
અને સ્નેહી જનોને તો, પુરા એ પ્રેમથી પાખે.	૫
અહો શ્રી અંબીકા માતા, મહંતશ્રીનું રૂકુ કરજે;	
કથે છે દાસ ગંગારામ, વિનંતીને દીલે ધરજે.	૬

મારી એળખાણ.

કુંડળીઆ છપો.

મીઠા ગામે હું રહું, પ્હાલજી જ્ઞાતીમાં વાસ;
ગંગારામ મુને કહે, છું જેવીનો દાસ.
અંબારામ પિતા અને, મેડીમા મુંજ માત;
ગુરુતો નથુરામને, જેકળુ મુંજ બ્રાત;
જેકળુ મુંજ બ્રાત, ગ્રામ મીઠાના વાસી;
સુત છે ભોગીલાલ, સુતીકા નામે કાસી.

છપો.

ગુણી દેશ ગુજરાત, જાત પ્હાલજીની માહારી;
મીઠા ગામ મુકામ, ગામની શોભા સારી.
કુંભારવાસની પાસ, રાજમારગની જોડે;
ગુણુ અંખેના ગાય, કરે બ્રક્ત બહુ કોડે.
જાત દવે મોઢ વિપ્ર છું, સેવક અંબા નામનો;
ગંગારામ મુંજ નામ છે, સુતજ અંબારામનો.

વિનંતી પત્ર.

મારા દેશી બંધુઓ, શ્રી અંબાજી જીર્ણોદ્ધાર ફંડમાં જે રકમ જમા થશે તો દેવીપુરા મુકામે શ્રી અંબાજી માતાનું દેવળ સંધારવાના કામમાં વપરાશે. તો આ પ્રથમ પ્રયત્નમાં પુરતી મદદ સદગ્રહસ્થો આપશે એવી આશા રાખવામાં આવે છે. સદર પુસ્તકની કિંમત પણ સદર કામમાંજ વાપરવાની છે. તો સદર પુસ્તકનો ગ્રાહકો થઈ લાભ લેશે. કિંમત માત્ર રૂ. ૦-૨-૦ રાખવામાં આવી છે વિ. પિ. થી મંગાવનારને પણ મોકલવામાં આવશે.

સીરનામું.

ગંગાશંકર અંબારામ દવે.

મુ. દેવીપુરા-પોસ્ટ-બલોલ.

